

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

Příloha

k usnesení vlády
ze dne 19. října 2011 č. 762

Stanovisko

vlády k návrhu zákona o některých opatřeních při zajišťování bydlení osobám v hmotné nouzi a o změně zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (zákon o sociálním bydlení) (sněmovní tisk č. 494)

Vláda na jednání své schůze dne 19. října 2011 projednala a posoudila návrh zákona o některých opatřeních při zajišťování bydlení osobám v hmotné nouzi a o změně zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (zákon o sociálním bydlení) (sněmovní tisk č. 494), a vyslovila s tímto návrhem zákona **nesouhlas**, a to zejména z dále uvedených důvodů.

1. Předložený návrh zákona ukládá úkoly Ministerstvu práce a sociálních věcí, všem krajským úřadům a obecním úřadům obcí s rozšířenou působností, a proto by návrh právní úpravy předmětné problematiky měl být zpracován a předložen jako vládní návrh zákona.

2. Přeložený návrh zákona není dostatečně připraven k realizaci zejména pro své věcné, ale i legislativně technické nedostatky, a současně není zcela kompatibilní s uvažovaným komplexním řešením obsaženým v Koncepci bydlení České republiky do roku 2020, kterou vláda schválila dne 13. července 2011 svým usnesením č. 524, o Koncepci bydlení České republiky do roku 2020.

3. V předloženém návrhu zákona nejsou obsažena žádná nová věcná řešení týkající se zajištění sociálního bydlení, která by nebylo možné aplikovat podle platné právní úpravy použitelné pro všechny občany. Řadu navrhovaných činností již v současné době vykonávají příslušné úřady v rámci své zákonné kompetence, a proto není potřebné vytvářet obsahově téměř shodnou právní úpravu a konstruovat zvláštní procesní postupy.

4. V praxi může přinášet značné komplikace věcné řešení navržené v ustanovení § 2 odst. 2, podle kterého mají být adresáty nefinanční pomoci pouze osoby v hmotné nouzi, neboť se v návrhu neřeší situace, kdy se osoba dočasně, například v důsledku sankčního opatření, v hmotné nouzi nenachází.

5. V předloženém návrhu zákona není nijak definován pojem „bydlení“ a navrhované ustanovení § 2 odst. 3 písm. b) celou situaci ještě více znehledňuje, neboť zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, pojem „bydlení“ neuvádí a umístění osoby do pobytového zařízení sociálních služeb nelze považovat za zajištění bydlení.

6. Lze mít důvodné pochybnosti o tom, zda pronajímatelé budou mít o uzavírání nájemních smluv s osobami v hmotné nouzi podle tohoto návrhu zákona za daných podmínek (nemožnost požadovat kauci k zajištění placení nájemného, zpřísnění podmínek pro uzavírání smluv na dobu určitou) vůbec zájem. Je třeba mít na zřeteli, že v řadě případů půjde o osoby ze sociálně vyloučených oblastí s problematickou minulostí.